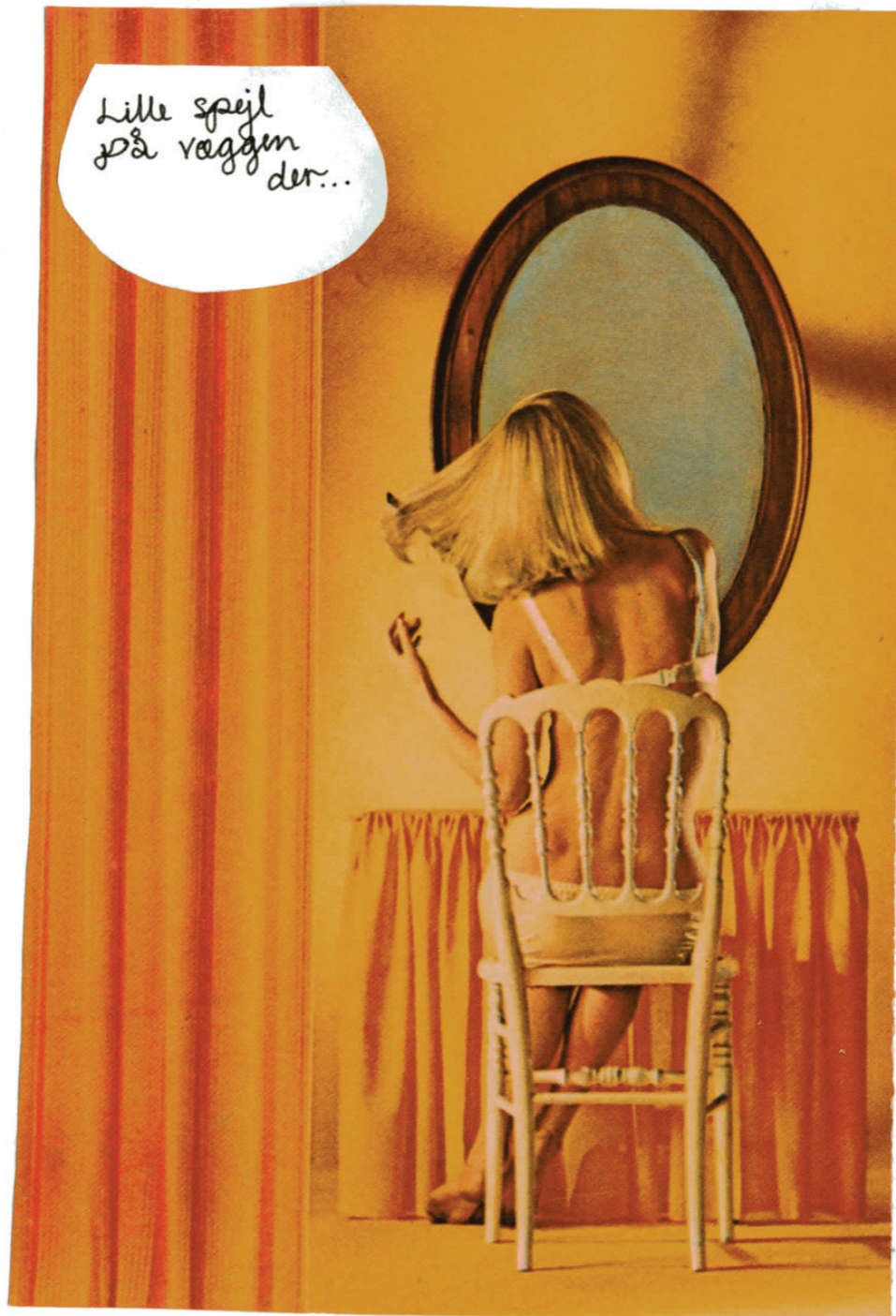
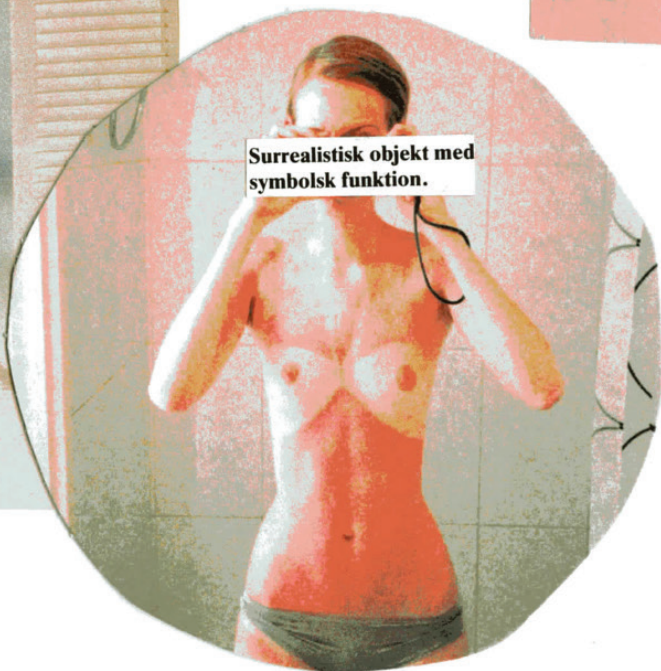

Lille spejl
på væggen
der...

Surrealistisk objekt med symbolsk funktion.

stadskarl,« udbrød han ivrigt, »og det er du også. Gamle Cornelius er to år ældre end jeg, og han kommer også.«

Rasmus gik med den gamle under armen, han havde svært ved at gå; men godt mod havde han og et storartet humør. Han blev ved at tale højroset om gamle Niels Lyng og Trappendale, lige til de nåede hotellets dør.

NITTENDE KAPITEL

Bertil gik først ind i hotellets gæstestue.

Han satte sig på en stol, og der kom et øjeblik en underlig slappelse over ham. Pludselig hørte han sit navn nævne, og i næste øjeblik stod Claus Lund ved siden af ham.

»Nå, her sidder du,« udbrød han. »Ja, hvis du tror, det er tid nu til at krybe i krogen, så tager du fejl. Du er vel ikke bange for at lade dig se, menneske.«

Bertil rejste sig og så på sin gamle ven med et smil. »Nu kommer jeg,« sagde han og rettede sig.

»Du har pyntet dig,« nikkede Claus. »Det er sært nok, det gjorde din far også, når noget stort stod på, skønt han ellers var en jævn mand. Nu må du gøre dit mesterstykke, Bertil. Din far, han kunne tale, så ingen kunne gøre ham det efter, nu må du gøre det lige så godt.« Claus tog Bertil i skulderen og ruskede ham, han syntes, han trængte til at blive rusket op; men så kom han til at se Bertil i øjnene og forandrede sig pludselig.

»Nu gør du dit bedste, min dreng. Selv om du nok så meget var skyldig i det, du blev dømt for, så ville jeg hjælpe dig, og det er der mange foruden mig, der vil; men nu, da vi to ved, du er uskyldig, så skal vi vinde, Bertil. Du kan vel ikke sige det, Bertil? Bare du dog kunne.«

»Det kan jeg aldrig gøre, Claus, det må du ikke bede mig om,« svarede Bertil.

»Ja, ja, kom så,« sagde Claus og gik foran ud mod forhallen. »Der er en ting, jeg må sige dig,« hviskede han. »Den ældre fru Ibsen og Peter Ibsen er her, jeg begriber ikke, hvad de vil; men de sidder inde i fru Rasmussens stue. Gamle Jensen har fået besked på at hente dem, så snart foredraget er forbi.«

»Det var mærkeligt,« svarede Bertil. Han ville gerne have spurgt Claus mere ud; men nu åbnedes døren til salen. Det store lokale var tæt pakket, og der hørtes en summen som i en bikube. Så snart Bertil viste sig med Claus, blev der imidlertid fuldkommen stille; der var så stille, at Bertils og Claus Lunds skridt hørtes over hele salen, skønt de

?

Vil De

LIGNE MIG...

Ursymbolet

SALVADOR DALI

LA FEMME VISIBLE

PARIS
ÉDITIONS SURREALISTES
1930

